

Sygn. akt IV U 841/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 25 sierpnia 2015 roku nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2015 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 841/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 grudnia 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 25.08.2015 r. odmówił J. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 17.08.2015 r. został uznany za zdolnego do pracy.

J. M. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż w jego ocenie zaskarżona decyzja jest wadliwa. Nie uwzględnia jego rzeczywistego stanu zdrowia, który uniemożliwia podjęcie pracy zarobkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. urodzony w dniu(...) r., ma wykształcenie zawodowe rolnicze, pracował jako rolnik, pracownik budowlany, działalność gospodarcza sklep spożywczy do 2006 r. Od 17.05.2006 r. do 31.07.2015 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

Odwołujący w dniu 08.07.2015 r. wystąpił z wnioskiem o rentę.

/dowód: wniosek z dnia 08.07.2015 r. - akta rentowe/.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u J. M. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii.

Na podstawie zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej i osobistym badaniu biegły neurolog rozpoznał u odwołującego:

- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym,
- rwę kulszową prawostronną,
- zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wypuklinami jąder miażdżystych na tych (...) - L2, L2-L3, L3-L4, L4-L5,
- stan po leczeniu operacyjnym stenozы kanału kręgowego na poziomie L4-L5 w 2005 r., blizna na tym poziomie w prawym zachyłku korzeniowym z objęciem prawego korzenia, niedowład prawej kończyny dolnej w odcinku dystalnym z zaburzeniami czucia na prawym podudziu i stopie,
- przebyty w 2007 r. zawał lewej półkuli mózgu,
- padaczkę z niekontrolowanymi napadami padaczkowymi,
- zespół uzależnienia od alkoholu w wywiadzie, zaburzenia osobowości,
- zawroty głowy do dalszej diagnostyki.

Z powodu rozpoznanych schorzeń oraz stopnia ich nasilenia biegły uznał odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy na okres 2 lat od 01.08.2015 r. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od 2006 r. pobierał świadczenia rentowe, po przebyciu w listopadzie 2005 r. zabiegu operacyjnego odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Od czasu zabiegu niedowład prawej kończyny dolnej. Ponadto w 2007 r. przebył zawał lewej półkuli mózgu - wykonane badanie TK głowy wykazało rozległe ognisko zawałowe lewej półkuli mózgu. od 2009 r. odwołujący systematycznie leczony z powodu padaczki, w ostatnim okresie czasu leki p-padaczkowe pobiera od psychiatry, brak nadzoru neurologicznego. Odwołujący do lipca 2015 r. pobierał świadczenia rentowe z powodu zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa oraz zaburzeń psychiatrycznych. W badaniu stwierdza się u odwołującego: zaburzenia zachowania, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w obu kończynach dolnych - wyraźniej po stronie prawej, niedowład prawej kończyny dolnej w odcinku dystalnym, zaburzenia czucia na prawym podudziu i stopie z osłabieniem prawego odruchu kolanowego i brakiem obu odruchów skokowych. Ponadto zaburzenia równowagi, chód z utykaniem na prawą. Badanie rezonansem magnetycznym odcinka lędźwiowego kręgosłupa z 2015 r. wykazało bliznę pooperacyjną na poziomie L4-L5 w prawym zachyłku korzeniowym z objęciem prawego korzenia oraz badanie wskazuje na narastanie zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. U odwołującego nadal utrzymuje się niedowład prawej kończyny dolnej oraz ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej prawostronnej na tle zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa oraz blizny pooperacyjnej. Schorzenia stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej. Odwołujący utracił zdolność do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami jako rolnik, pracownik budowlany i sprzedawca. Stan zdrowia od wielu lat nie ulega zmianie, przeprowadzone badanie jest zbliżone do badania konsultanta ZUS z 2012 r. U odwołującego utrzymują się dolegliwości bólowe prawej kończyny dolnej

spowodowane uciskiem na korzeń nerwowy przez bliźnię pooperacyjną. Schorzenie zostało potwierdzone badaniami diagnostycznymi. Z powodu dolegliwości bólowych odwołujący ma wykonywane blokady korzeni nerwowych w oddziale neurochirurgicznym. pozostałe schorzenia - padaczka, przebyty udar mózgowy, zawroty głowy również ograniczają sprawność odwołującego. Wskazana diagnostyka schorzeń. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, wymaga dalszego leczenia.

(dowód: opinia sądowo-lekarska – k. 13-17 as),

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłego neurologa Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistę z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy dla celów rentowych w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. M. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 25.08.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd, w oparciu o opinię biegłego neurologa, stwierdził, że J. M. jest częściowo niezdolny do pracy w wykonywanych zawodach rolnik, pracownik budowlany, sprzedawca okresowo na okres 2 lat od 01.08.2015 r. Niezdolność do pracy trwa nieprzerwanie. Nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Odwołujący choruje na:

zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, rwę kulszową prawostronną, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z wypuklinami jąder miażdżystych na tych poziomach L1-L2, L2-L3, L3-L4, L4-L5, stan po leczeniu operacyjnym stenozy kanału kręgowego na poziomie L4-L5 w 2005 r., blizna na tym poziomie w prawym zachyłku korzeniowym z objęciem prawego korzenia, niedowład prawej kończyny dolnej w odcinku dystalnym z zaburzeniami czucia na prawym podudziu i stopie, przebyty w 2007 r. zawał lewej półkuli mózgu, padaczkę z niekontrolowanymi napadami padaczkowymi, zespół uzależnienia od alkoholu w wywiadzie, zaburzenia osobowości i zawroty głowy do dalszej diagnostyki. Odwołujący od 2006 r. pobierał świadczenia rentowe, po przebytych w listopadzie 2005 r. zabiegu operacyjnym odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Od czasu zabiegu niedowład prawej kończyny dolnej. Ponadto w 2007 r. przebył zawał lewej półkuli mózgu - wykonane badanie TK głowy wykazało rozległe ognisko zawałowe lewej półkuli mózgu. Od 2009 r. odwołujący systematycznie leczony z powodu padaczki, w ostatnim okresie czasu leki p-padaczkowe pobiera od psychiatry, brak nadzoru neurologicznego. Odwołujący do lipca 2015 r. pobierał świadczenia rentowe z powodu zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa oraz zaburzeń psychiatrycznych. Aktualnie w badaniu neurologicznym stwierdza się u odwołującego: zaburzenia zachowania, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami korzeniowymi w obu kończynach dolnych - wyraźniej po stronie prawej, niedowład prawej kończyny dolnej w odcinku dystalnym, zaburzenia czucia na prawym podudziu i stopie z osłabieniem prawego odruchu kolanowego i brakiem obu odruchów skokowych. Ponadto zaburzenia równowagi, chód z utykaniem na prawą. Badanie rezonansem magnetycznym odcinka lędźwiowego kręgosłupa z 2015 r. wykazało bliznę pooperacyjną na poziomie L4-L5 w prawym zachyłku korzeniowym z objęciem prawego korzenia oraz badanie wskazuje na narastanie zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa. u odwołującego nadal utrzymuje się niedowład prawej kończyny dolnej oraz ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej prawostronnej na tle zaawansowanych zmian zwyrodnieniowych w odcinku lędźwiowym kręgosłupa oraz blizny pooperacyjnej. Schorzenia stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej zgodnej z kwalifikacjami. Stan zdrowia odwołującego od wielu lat nie ulega zmianie, utrzymują się dolegliwości bólowe prawej kończyny dolnej spowodowane uciskiem na korzeń nerwowy przez bliznę pooperacyjną. Schorzenie zostało potwierdzone badaniami diagnostycznymi. Z powodu dolegliwości bólowych odwołujący ma wykonywane blokady korzeni nerwowych w oddziale neurochirurgicznym. pozostałe schorzenia - padaczka, przebyty udar mózgowy, zawroty głowy również ograniczają sprawność odwołującego.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12 w zw. z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak w wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 25.08.2015 r. przyznając J. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.08.2015 r. na okres 2 lat.